31989R0120

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 120/89

ze dne 19. ledna 1989,

kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k vývozním dávkám a poplatkům pro zemědělské produkty

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky ([1]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2210/88 ([2]), a zejména na čl. 19 odst. 3 a čl. 20 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 804/68 ze dne 27. června 1968 o společné organizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky ([3]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1109/88 ([4]), a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2180/71 ze dne 12. října 1971, kterým se stanoví obecná pravidla, která mají být uplatňována v odvětví mléka a mléčných výrobků v případě zásobovacích obtíží ([5]), a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1603/74 ze dne 25. června 1974 o vybírání vývozního poplatku u některých výrobků z obilovin, rýže a mléka obsahujících přidaný cukr v případě obtíží v zásobování cukrem ([6]), a zejména na čl. 1 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2727/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s obilovinami ([7]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2221/88 ([8]), a zejména na čl. 12 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2742/75 ze dne 29. října 1975 o produkčních náhradách v odvětví obilovin a rýže ([9]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1009/86 ([10]), a zejména na čl. 8 písm. a) uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2747/75 ze dne 29. října 1975, kterým se stanoví obecná pravidla, jež mají být používána v případě narušení trhu s obilovinami ([11]), ve znění nařízení (EHS) č. 2560/77 ([12]), a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1418/76 ze dne 21. června 1976 o společné organizaci trhu s rýží ([13]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2229/88 ([14]), a zejména na čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1432/76 ze dne 21. června 1976, kterým se stanoví obecná pravidla, jež mají být používána v případě narušení trhu s rýží ([15]), a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 426/86 ze dne 24. února 1986 o společné organizaci trhu s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny ([16]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2247/88 ([17]),

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 520/77 ze dne 14. března 1977 o vybírání vývozního poplatku u některých produktů zpracovaných z ovoce a zeleniny s přídavkem cukru v případě obtíží v zásobování cukrem ([18]), a zejména na čl. 1 odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1785/81 ze dne 30. června 1981 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ([19]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2306/88 ([20]), a zejména na čl. 13 odst. 2 a čl. 18 odst. 4 a 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1650/86 ze dne 26. května 1986 o náhradách a dávkách při vývozu olivového oleje ([21]), a zejména na článek 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že nařízení Komise (EHS) č. 645/75 ([22]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 3677/86 ([23]), stanovilo společná prováděcí pravidla k vývozním dávkám a poplatkům pro zemědělské produkty; že získané zkušenosti ukazují, že je třeba začlenit nová ustanovení do uvedeného nařízení; že v zájmu jasnosti a správní účinnosti je třeba přistoupit k přepracování předpisů platných v této oblasti;

([1]) Úř. věst. 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) Úř. věst. L 197, 26.7.1988, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 13.
([4]) Úř. věst. L 110, 29.4.1988, s. 27.
([5]) Úř. věst. L 231, 14.10.1971, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 172, 27.6.1974, s. 9.
([7]) Úř. věst. L 281, 1.11.1975, s. 1.
([8]) Úř. věst. L 197, 26.7.1988, s. 16.
([9]) Úř. věst. L 281, 1.11.1975, s. 57.
([10]) Úř. věst. L 94, 9.4.1986, s. 6.
([11]) Úř. věst. L 281, 1.11.1975, s. 82.
([12]) Úř. věst. L 303, 28.11.1977, s. 1.
([13]) Úř. věst. L 166, 25.6.1976, s. 1.
([14]) Úř. věst. L 197, 26.7.1988, s. 27.
([15]) Úř. věst. L 166, 25.6.1976, s. 39.
([16]) Úř. věst. L 49, 27.2.1986, s. 1.
([17]) Úř. věst. L 198, 26.7.1988, s. 21.
([18]) Úř. věst. L 73, 21.3.1977, s. 26.
([19]) Úř. věst. L 177, 1.7.1981, s. 4.
([20]) Úř. věst. L 201, 27.7.1988, s. 65.
([21]) Úř. věst. L 145, 30.5.1986, s. 8.
([22]) Úř. věst. L 67, 14.3.1975, s. 16.
([23]) Úř. věst. L 351, 12.12.1986, s. 1.

vzhledem k tomu, že vývozní dávky a poplatky jsou součástí vývozních cel definovaných zejména v čl. 1 odst. 2 písm. e) nařízení Rady (EHS) č. 2144/87 ze dne 13. července 1987 o celním dluhu ([1]), ve znění nařízení (EHS) č. 4108/88 ([2]);

vzhledem k tomu, že je třeba neuplatňovat vývozní dávku na vývozy uskutečněné na základě licence obsahující náhradu stanovenou předem nebo stanovenou v rámci nabídkového řízení;

vzhledem k tomu, že některé transakce nepředstavují hospodářský zájem nebo se týkají velmi malých množství; že se ukazuje jako možné osvobodit takové transakce od výběru vývozní dávky;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit na jedné straně den, který má být vzat v úvahu pro uplatnění sazby vývozní dávky, a na straně druhé členský stát, který má vývozní dávku vybírat;

vzhledem k tomu, že za účelem zabránit spekulativním transakcím je třeba přijmout opatření, která mají zajistit, aby produkty, pro které bylo přijato vývozní prohlášení, opustily celní území Společenství v přiměřené lhůtě; že lhůta 60 dnů vzatá v úvahu u vývozů, pro něž jsou poskytovány náhrady, může být také použita v případě vybírání vývozní dávky; že se jeví jako nezbytné, je-li překročena uvedená lhůta, stanovit ve zvláštním případě vývozních dávek zvláštní ustanovení pro stanovení jejích sazby;

vzhledem k tomu, že úkol celních orgánů je usnadněn, přepravují-li se produkty, na které byla uplatněna vývozní dávka, v rámci postupu, který se liší od postupu použitého pro produkty, na které vývozní dávka uplatněna není; že za tím účelem je třeba stanovit, aby se produkty, na které byla uplatněna vývozní dávka, přepravovaly v režimu vnějšího tranzitu Společenství;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit v případech, kdy dotyčné produkty během přepravy z jednoho místa na druhé ve Společenství opustí území Společenství, vhodná ustanovení pro vybírání dotyčné vývozní dávky v případě, že by produkty nebyly dovezeny zpět do Společenství; že za tím účelem je třeba použít ustanovení nařízení Komise (EHS) č. 1062/87 ze dne 27. března 1987, kterým se stanoví prováděcí pravidla, jakož i opatření ke zjednodušení tranzitního režimu Společenství ([3]), naposledy pozměněného nařízením (EHS) č. 1469/88 ([4]);

vzhledem k tomu, že o vývozní licence neobsahující stanovení náhrady předem mohlo být požádáno nebo mohly být vydány přede dnem uplatnění vývozní dávky; že kromě případů stanovení náhrady předem nemá být žádán vývoz zemědělských produktů v případě uplatnění vývozní dávky; že v návaznosti na to je třeba stanovit, aby tyto žádosti o licence mohly být staženy nebo aby tyto licence mohly být zrušeny na žádost zúčastněné strany a složená jistota uvolněna;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem všech příslušných řídících výborů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Aniž jsou dotčena odchylná ustanovení uvedená v předpisech Společenství týkajících se některých zemědělských produktů, stanoví toto nařízení společná prováděcí pravidla k režimu vývozních dávek a poplatků pro zemědělské produkty (dále jen „vývozní dávky“) uvedených v:

— čl. 20 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 136/66/EHS,

— čl. 2 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2180/71,

— čl. 1 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1603/74,

— čl. 6 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2742/75,

— čl. 2 odst. 1 první odrážce nařízení (EHS) č. 2747/75,

— čl. 2 odst. 1 první odrážce nařízení (EHS) č. 1432/76,

— čl. 1 odst. 1 nařízení (EHS) č. 520/77,

— čl. 18 odst. 1 a 4 nařízení (EHS) č. 1785/81.

Článek 2

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, uplatňují se vývozní dávky na každý trvalý nebo dočasný vývoz mimo celní území Společenství:

a) produktů, na něž se vztahuje čl. 9 odst. 2 Smlouvy, bez ohledu na skutečnost, že se uvedené ustanovení vztahuje nebo nevztahuje na jejich balení;

b) produkty, na něž se nevztahuje čl. 9 odst. 2 Smlouvy, pokud obsahují složky podléhající vývozním dávkám, na které se vztahovalo zcela nebo částečně výše uvedené ustanovení, než byly použity při výrobě vyvážených produktů.

Článek 3

1. Vývozní dávky se neuplatňují na vývozy, pro které je poskytována náhrada stanovená předem nebo stanovená v rámci nabídkového řízení.

([1]) Úř. věst. L 201, 22.7.1987, s. 15.
([2]) Úř. věst. L 361, 29.12.1988, s. 2.
([3]) Úř. věst. L 107, 22.4.1987, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 132, 28.5.1988, s. 67.

V případě, kdy je u složeného produktu náhrada stanovena předem pro jednu nebo více jeho složek ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 [1], neuplatnění vývozních dávek se týká pouze této složky nebo těchto složek.

2. Kromě případů uvedených v kapitole II nařízení Rady (EHS) č. 918/83 [2] se vývozní dávky neuplatňují na:

a) produkty, které jsou ve Společenství pro účely zásobování naloženy buď na palubu námořních plavidel, nebo letadel obsluhujících mezinárodní lety s výhradou, že jejich množství zůstane v mezích obvyklých potřeb, pokud jde o spotřebu na palubě plavidel nebo letadel;

b) produkty určené ozbrojeným silám podléhajícím členskému státu, které mají základny mimo celní území Společenství;

c) malé zásilky neobchodní povahy, jestliže produkty podléhající poplatkům nepřesahují tři kilogramy na zásilku; ostatní podmínky pro uplatňování tohoto osvobození, kromě podmínek týkajících se hodnoty produktů, jsou stejné jako podmínky stanovené v článcích 29, 30 a 31 nařízení (EHS) č. 918/83;

d) produkty obsažené v osobních zavazadlech cestujících, jestliže produkty podléhající poplatkům nepřesahují tři kilogramy na cestujícího; ostatní podmínky uplatňování tohoto osvobození, kromě podmínek týkajících se hodnoty produktů, jsou stejné jako podmínky stanovené v článcích 45 až 49 nařízení (EHS) č. 918/83;

e) produkty nacházející se v jednom z režimů uvedených v článcích 4 a 5 nařízení Rady (EHS) č. 565/80 [3];

f) dodávky palubních zásob uvedené v čl. 42 odst. 1 nařízení (EHS) č. 3665/87, přičemž podmínky uvedené v odst. 2 druhém pododstavci a odstavcích 3, 4, 5, 6 a 7 tohoto článku se použijí obdobně.

3. Ustanovení odst. 2 písm. b) se použijí, pouze je-li příslušným orgánům členského státu, v němž bylo přijato vývozní prohlášení, předloženo osvědčení vydané dotyčnými ozbrojenými silami potvrzujícími místo určení produktů, pro něž je vývozní prohlášení podáno, a pokud je zajištěn příchod produktů na místo určení.

Článek 4

1. S výjimkou případů, kdy je vývozní dávka buď stanovena předem, nebo stanovena v rámci nabídkového řízení, je platnou sazbou vývozní dávky dávka platná ke dni, kdy celní orgán přijal vývozní prohlášení týkající se produktů podléhajících vývozním dávkám. Od okamžiku tohoto přijetí zůstávají produkty pod celním dohledem až do okamžiku, kdy opustí celní území Společenství;

Avšak s výjimkou případu vyšší moci:

— pokud dotyčné produkty opustily celní území Společenství teprve po šedesátém dni ode dne přijetí vývozního prohlášení nebo

— pokud důkaz o výstupu z tohoto celního území není předložen do 12 měsíců ode dne přijetí vývozního prohlášení,

je platnou sazbou vývozní dávky nejvyšší sazba ze sazeb, které byly v platnosti během období ode dne přijetí vývozního prohlášení až do dne, k němuž produkty opustí celní území Společenství, jakož i popřípadě sazba stanovená předem.

Pro účely druhého pododstavce se nepřihlíží ke stanovení vývozní náhrady během uvedeného období.

Důkaz o výstupu z celního území Společenství je předložen jako v případě náhrad. Pokud není tento důkaz předložen do 12 měsíců ode dne přijetí vývozního prohlášení, je za den výstupu z celního území Společenství považován poslední den této lhůty.

2. Den přijetí vývozního prohlášení je vzat v úvahu pro stanovení množství, povahy a vlastností produktu, který má být vyvezen.

3. Pro účely tohoto článku se rozumí nejvyšší sazbou vývozní dávky výše vývozní dávky:

— vyjádřená v ECU,

— která je nevyšší pro dotyčný produkt a dotyčné místo určení během období porovnání sazeb.

4. Vývozní dávkou stanovenou v rámci nabídkového řízení je dávka stanovená předem.

Článek 5

1. Vývozní dávka je vybrána členským státem, pod který spadá celní úřad, který přijímá vývozní prohlášení.

2. V případě vývozní dávky rozlišené podle místa určení:

a) je vybrána dávka platná pro místo určení uvedené ve vývozním prohlášení podle čl. 4 odst. 1 a případný rozdíl mezi výší této dávky a výší nejvyšší dávky platné ke dni přijetí vývozního prohlášení zakládá nárok na složení jistoty;

[1] Úř. věst. L 351, 14.12.1987, s. 1.
[2] Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 1.
[3] Úř. věst. L 62, 7.3.1980, s. 5.

b) pokud je složena jistota, musí vývozce předložit důkaz o dovozu produktu do 12 měsíců ode dne přijetí, s výjimkou případu vyšší moci; tento důkaz je předložen za podmínek stanovených v článku 18 nařízení (EHS) č. 3665/87;

c) pokud není důkaz uvedený v písmenu b) předložen v předepsané lhůtě, s výjimkou případu vyšší moci, uvažuje se o produktech, jako kdyby dorazily do místa určení, pro které je clo nejvyšší, a jistota propadá coby vývozní dávka;

d) pokud je důkaz uvedený v písmenu b) předložen v předepsané lhůtě, jistota je uvolněna podle dosaženého místa určení a v poměru k množstvím, pro něž je tento důkaz předložen; pokud není uvolněna část jistoty nebo celá jistota, její výše propadá coby vývozní dávka;

e) pokud ve lhůtě stanovené v písmenu b) předloží vývozce důkaz, že produkt dorazil do místa určení, pro které je výše dávky nižší než výše vybrané dávky, je splatná částka opravena a případně složená jistota je uvolněna;

f) jistota je složena v hotovosti nebo ve formě záruky dané institucí odpovídající kritériím stanoveným členským státem, v němž je přijato vývozní prohlášení.

3. Pokud lhůta stanovená v odst. 2 písm. b), c) a e) nemohla být dodržena, i když se vývozce snažil opatřit si důkazy v uvedené lhůtě, může být na žádost vývozce prodloužena o dobu považovanou za nezbytnou příslušným orgánem členského státu vývozu z důvodu nepředvídané okolnosti.

Článek 6

Pokud důkaz uvedený v čl. 4 odst. 1 čtvrtém pododstavci a/nebo důkaz uvedený v čl. 5 odst. 2 písm. b) jsou předloženy do šesti měsíců po lhůtách v nich uvedených, výše splatné dávky je:

a) dávka, která by byla vybrána, kdyby byla dodržena uvedená lhůta;

b) zvýšena o 15 % rozdílu mezi dávkou vybranou a částkou uvedenou v písmenu a).

Článek 7

Od přijetí vývozního prohlášení podaného pro produkty uvedené v čl. 2 písm. a) jsou uvedené produkty považovány za produkty, na které se již nevztahuje čl. 9 odst. 2 Smlouvy, a jsou tedy přepravovány v souladu s čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 222/77 ze dne 13. prosince 1976 o tranzitu Společenství ([1]).

Článek 8

1. Přeprava produktů, které podléhají vývozní dávce, mezi dvěma členskými se uskutečňuje v souladu s ustanoveními hlavy III nařízení (EHS) č. 1062/87.

2. Ve smyslu nařízení (EHS) č. 222/77 přijme úřad odeslání nezbytná opatření k vybírání vývozní dávky uvedené v písmenu c), pokud:

a) v dokladu o vnitřním tranzitu Společenství uvádějícím jako úřad určení úřad spadající pod členský stát není uvedena poznámka podle článku 21 nařízení (EHS) č. 1062/87 (druhá poznámka) z důvodu, že dotyčný produkt nepodléhal vývozní dávce při potvrzování prohlášení o vnitřním tranzitu Společenství, a

b) podle Úmluvy o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím je tento produkt předložen úřadu určení spadajícího pod zemi ESVO a

c) vývozní dávka zavedená po dni, v němž bylo potvrzeno prohlášení o vnitřním tranzitu Společenství, je platná ke dni, k němuž je produkt předložen úřadu určení.

3. Prokáže-li vývozce ke spokojenosti příslušného úřadu, že zboží opustilo celní území Společenství ke dni, kdy vývozní dávka neexistovala nebo byla nižší než dávka uvedená odstavci 2, není vybírána žádná dávka nebo je popřípadě vybírána uvedená nižší dávka.

4. Pro účely tohoto nařízení se považují za země ESVO: Rakousko, Finsko, Island, Norsko, Švédsko a Švýcarsko.

Článek 9

1. Pokud se produkty přepravují za podmínek stanovených v článcích 24 a 25 nařízení (EHS) č. 1062/87, je složena jistota, aby bylo zajištěno vybírání vývozní dávky splatné v případě, že by tyto produkty znovu nevstoupily na celní území Společenství; uvedená jistota je složena v souladu s čl. 24 odst. 2 výše uvedeného nařízení.

2. Jistota je uvolněna, jakmile je v členském státě odeslání předložen důkaz, že produkty znovu vstoupily na celní území Společenství, a v poměru k množstvím, pro která je důkaz předložen.

Článek 10

Pokud je produkt propuštěn do jednoho ze zjednodušených postupů uvedených v hlavě IV kapitole I nařízení (EHS) č. 1062/87, aby byl dopraven do stanice určení nebo aby byl dodán příjemci na celním území Společenství, úřad odeslání může povolit změnu přepravní smlouvy za účelem ukončení přepravy mimo výše uvedené celní území pouze poté, co přijal nezbytná opatření, aby zajistil vybírání splatné vývozní dávky. V takovém případě je platnou sazbou vývozní dávky sazba, která je platná ke dni, kdy úřad odeslání přijal vývozní prohlášení do třetích zemí.

([1]) Úř. věst. L 38, 9.2.1977, s. 1.

Článek 11

1. Pokud je vývozní dávka platná a pokud jsou produkty vyvezeny zpět v rámci ustanovení čl. 6 odst. 2 druhého pododstavce nebo čl. 11 odst. 3 druhého pododstavce nařízení Rady (EHS) č. 1430/79 ([1]), je složena jistota, jejíž výše se rovná výši vývozní dávky.

2. Jistota uvedená v odstavci 1:

a) je uvolněna, pokud je přijato kladné rozhodnutí týkající se žádosti o vrácení nebo prominutí dovozních dávek;

b) propadá coby vývozní dávka, pokud:
   — je rozhodnutí uvedené v písmenu a) záporné,
   — vývozní dávka není uhrazena do 30 dnů ode dne žádosti o zaplacení.

Článek 12

Po dobu, během níž je platná sazba dávky pro produkt vyšší než nula, mohou být na žádost zúčastněné strany vývozní licence týkající se daného produktu zrušeny a žádosti o tyto licence mohou být staženy, s výjimkou těchto případů:

a) pokud licence obsahuje náhradu stanovenou předem nebo stanovenou v rámci nabídkového řízení;

b) pokud licence byla vydána v důsledku žádosti podané, ve smyslu článku 15 nařízení Komise (EHS) č. 3719/88 ([2]), v den, kdy vývozní dávka byla platná;

c) pokud se žádost o licenci týká licence uvedené v písmenu a) nebo b).

V takových případech je jistota týkající se licence neprodleně uvolněna.

Článek 13

1. Zrušuje se nařízení (EHS) č. 645/75.

2. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Potvrzení a odkazy vztahující se na články zrušeného nařízení jsou v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 14

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. dubna 1989.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. ledna 1989.

Za Komisi
Ray MAC SHARRY
člen Komise

([1]) Úř. věst. L 175, 12.7.1979, s. 1.

([2]) Úř. věst. L 331, 2.12.1988, s. 1.

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Nařízení (EHS) č. 645/75	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Článek 2
Čl. 2 odst. 2	
Článek 2a	Článek 11
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
–	Článek 6
–	Článek 7
Článek 6	Čl. 8 odst. 1
Článek 7	Článek 9
Článek 8	Článek 10
Článek 9	–
Článek 10	Článek 12
Článek 11	Článek 13
Článek 12	Článek 14